

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Комисия по петиции

2012/2308(INI)

23.9.2013

СТАНОВИЩЕ

на комисията по петиции

на вниманието на комисията по конституционни въпроси

относно местоположението на седалищата на институциите на
Европейския съюз
(2012/2308(INI))

Докладчик по становище: Джайлс Чичестър

PA_NonLeg

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по петиции приканва водещата комисия по конституционни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

- като има предвид Европейския съвет от Единбург от 11 и 12 декември 1992 г.;
- А. като има предвид, че бяха внесени шест петиции с искането да се прекрати практиката Европейският парламент да има повече от едно място на работа; и като има предвид, че една от тези петиции (№ 0630/2006) е подкрепена с повече от един милион подписа на граждани на ЕС;
- Б. като има предвид, че в тези времена на криза Европейският парламент, воден от принципа на солидарност с гражданите на Европейския съюз, би следвало да съсредоточи в по-голяма степен усилията си върху икономии в администрацията;
- В. като има предвид, че от 2006 г. усилията от страна на комисията по петиции да разгледа този въпрос на парламентарно равнище още не са дали резултат, въпреки че въпросът предизвиква широк интерес сред европейските граждани и членовете на ЕП; и като има предвид, че непровеждането на открито разискване противоречи на ценностите, които Европейският парламент би трябвало да възплащава;
- Г. като има предвид, че членовете на Европейския парламент многократно са изисквали от администрацията на Европейския парламент да поръча изследване на Евробарометър, в което да се потърси мнението на европейските граждани относно договореността за трите места на работа на Парламента;
- 1. приветства решението на комисията по конституционни въпроси да изготви доклад относно местоположението на седалищата на институциите на Европейския съюз; изразява съгласие с принципа, че Европейският парламент би бил по-ефективен, икономичен и екологичен, ако има само едно седалище; и отбелязва, че продължаването на ежемесечната миграция между Брюксел и Страсбург се е превърнала в символичен отрицателен въпрос сред повечето граждани на ЕС, което е в ущърб на репутацията на Европейския съюз, особено в момент, когато финансовата криза е довела до сериозни и болезнени съкращения на разходите в държавите членки;
- 2. отбелязва в допълнение, че по-нататъшни икономии биха могли да бъдат направени в бюджета на Европейския парламент чрез намаляване на броя на заседанията на комисии, групи и делегации, които се осъществяват извън официалните места на работа на Парламента;
- 3. изисква от администрацията да предостави пълен анализ на възможностите за спестяване на средства от бюджета на Парламента, ако той имаше само едно място на работа в Брюксел; изисква този анализ да включва бюджетните аспекти и съпътстващите разходи като спестени средства в резултат на уплътнено работно време и ефикасност;

4. зачита историческите причини, довели до избора на Страсбург като местоположение за пленарните му сесии, както и изискванията на Договора, които налагат системата с три места на работа; въпреки това настоява, че настоящата договореност не може да продължава безсрочно, че тя е неустойчива и че Парламентът трябва да е в състояние сам да разисква и да изрази предпочитание относно своето бъдеще в съответствие с демократичните принципи;
5. призовава съответните служби на Европейския парламент да направят оценка на споразумението между органите в Люксембург и Европейския парламент относно броя на служителите, които следва да присъстват в Люксембург, като се направи преразглеждане на нуждите на Парламента; оценката трябва да включва предложения как да се предоговори това споразумение, без да се засягат законовите разпоредби;
6. призовава администрацията на Парламента до 1 януари 2014 г. да поръча проучване на Евробарометър или подобно професионално изследване на отношението на гражданите на ЕС към запазването на работната договореност за трите места на работа на Парламента, като се обърне специално внимание на цената ѝ от финансова и екологична гледна точка, както и от гледна точка на ефикасността;
7. призовава Парламента да проведе разискване и да изрази своята позиция относно това, дали настоящата договореност трябва да продължи да се прилага; и в случай че има необходимото мнозинство, препоръчва Парламентът да започне процедура за преразглеждане на Договора по член 48 от Договора за Европейския съюз.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

Политическа и правна рамка

На заседанието на Европейския съвет в Единбург през декември 1992 г. правителствените ръководители на държавите членки взеха решение относно местоположението на седалищата на институциите на ЕС. По отношение на Европейския парламент беше посочено, че:

„Седалището на Европейския парламент е в Страсбург, където се провеждат дванайсетте месечни пленарни сесии, включително и сесията относно бюджета. Допълнителните пленарни сесии се провеждат в Брюксел. Комисиите на Европейския парламент заседават в Брюксел. Генералният секретариат на Европейския парламент и неговите подразделения остават разположени в Люксембург.“

Държавите членки отразиха решението от Единбург в Протокол № 6 към Договора от Амстердам от 1997 г.

През годините правомощията на Европейския парламент се увеличиха значително, особено след влизането в сила през 2009 г. на Договора от Лисабон. Подобно на повечето парламенти, той има правомощието да взема решения по отношение на организирането на своята дейност в много аспекти. Въпреки това решението от Единбург/Протокол № 6 ограничава неговото правомощие да взема решението относно това, кога и къде ще се провеждат неговите заседания.

Промяната на официалното седалище на Парламента и предоставянето на Парламента на правомощието да решава кога и къде ще заседава изискват промяна в договора и съответно могат да бъдат постигнати само с единодушното одобрение на всички държави – членки на ЕС. Това беше потвърдено в наскоро постановеното решение на Съда на Европейския съюз по отделен въпрос със сходно съдържание – дело C-237-11.

Членовете на Европейския парламент могат да решат да използват новите си правомощия съгласно член 48 от Договора за Европейския съюз, за да предложат официално на държавите членки да бъдат внесени промени в договорите, ако те не предприемат действия за това.

Петиции, получени от комисията

През последните години комисията по петиции (PETI) получи 7 петиции, свързани с въпроса за седалището на ЕП. Всички с изключение на една подкрепят идеята за едно седалище за институциите на ЕС.

Една от тези петиции успя да събере голям брой подписи и следва да ѝ се обърне специално внимание:

През 2006 г. Сесилия Малмстрьом (по онова време шведски либерален член на Европейския парламент, а понастоящем член на Комисията, отговарящ за вътрешните

работи) започна онлайн петиция (*петиция № 630-2006*), призоваваща за едно седалище на Европейския парламент – в Брюксел.

Тази кампания до момента е събрала почти 1,3 милиона подписа от европейски граждани – повече от изисквания понастоящем брой за официално започване на европейска гражданска инициатива.

Този въпрос беше разгледан от комисията по петиции през февруари 2008 г. в присъствието на много вносител на петиции. Впоследствие беше изпратено писмо до председателя на Парламента за разглеждане от Бюрото като парламентарен орган, отговарящ за въпросите, свързани с функционирането на институцията. Въпрос с искане за устен отговор и проекторезолюция бяха внесени за заседанието през май 2008 г., но Председателският съвет не даде одобрението си и вместо това поиска председателят на Европейския парламент да изпрати писмо до държавите членки.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	17.9.2013
Резултат от окончателното гласуване	+: 16 -: 7 0: 4
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Marta Andreasen, Margrete Auken, Heinz K. Becker, Victor Boștinaru, Philippe Boulland, Michael Cashman, Giles Chichester, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Lena Kolarska-Bobińska, Miguel Angel Martínez Martínez, Erminia Mazzoni, Edward McMillan-Scott, Jaroslav Paška, Nicole Sinclair, Jarosław Leszek Wałęsa, Angelika Werthmann, Tatjana Ždanoka
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Pablo Arias Echeverría, Birgit Collin-Langen, Vicente Miguel Garcés Ramón, Norica Nicolai, Ioannis A. Tsoukalas, Axel Voss
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Francisco José Millán Mon